Küçük Kız ve
Küçük Balina
Ebru Mina TOMURCUK

Küçük Kız ve Küçük Balina

Ebru Mina TOMURCUK

Lila okyanusu her şeyden çok severdi. Her sabah parlak sarı yağmurluğunu giyer, kırmızı lastik çizmelerini çeker ve kıyıya koşardı. Sığ sularda sıçrarken deniz kabuğu kolyesi zıplardı. Dalgalar fısıldayarak sırlar anlatırdı ve Lila her zaman dinlerdi. Bugün okyanus farklı sesleniyordu, sanki ona önemli bir şey söylemeye çalışıyordu.

Dalga kıranların ötesinde bir şey parlıyordu. Lila suya girdi ve bir sandaldan büyük olmayan küçük bir balina gördü; derin mavi derisi ve sırtı boyunca parlayan minik yıldız şeklinde benekleri vardı. Bir yüzgecinin etrafında, minik inci kabuklarıyla örülmüş ince bir yosun şeridi vardı. Büyük, yumuşak kara gözleriyle yukarı baktı ve hüzünlü, yalnız bir mırıltı çıkardı.

"Merhaba," dedi Lila yumuşak bir sesle. "Ben Lila. Kayıp mısın?" Küçük balina koca kafasını salladı. "Ben Pip," diye mırıldandı. "Ailemin şarkısını takip ediyordum ama okyanus çok büyük ve şimdi onları bulamıyorum." Lila kimin yardım edebileceğini hemen biliyordu. "Benimle gel," dedi. "Büyükanne Mercan denizdeki her şarkıyı bilir."

Büyükanne Mercan, bir mutfak masası kadar büyük, yaşlı ve bilge bir deniz kaplumbağasıydı. Yosunlu yeşil-kahverengi kabuğunda mercan gibi çıkıntılar vardı ve gülümsediğinde nazik kehribar gözleri kırışırdı. Boynunda mavi ve yeşil renklerde pürüzsüz deniz camı boncuklarından bir kolye vardı. "Ah," dedi, "ailenin şarkısının izini kaybetmişsin. Ama dinlemeyi bilirsen okyanus birçok ipucu söyler."

Büyükanne Mercan Lila'ya döndü. "Sende bir armağan var," dedi. "Kalbinle dinliyorsun. Şarkılar her dalgacıkta ipuçları saklar. Müziği takip et, Pip'in ailesini bulacaksın." Buruşuk bir yüzgecini doğuya doğru uzattı. "Oradan başlayın, suyun parladığı yerden. İlk ipucunu dinleyin." Lila cesurca başını salladı. "Şarkıları takip edeceğiz," diye söz verdi.

Lila ve Pip dalgaların üzerinden yola çıktılar. Pip yumuşak, titrek bir melodi mırıldandı ve Lila dikkatle dinledi. Birden etraflarındaki su minik ışıklarla parlamaya başladı. "Bak!" diye bağırdı Lila. "Su şarkı söylüyor!" Yüzeye parlayan bir kabarcık izi yükseldi, her biri minik bir notayla patlıyordu. "Bu taraftan!" diye güldü Lila ve kabarcık şarkısını takip ettiler.

Kısa süre sonra Splash adında neşeli bir yunusla karşılaştılar. Pürüzsüz gümüş-gri derisi, beyaz bir karnı ve parlak mavi gözleri vardı. Kuyruğunun etrafında bilezik gibi turuncu bir balıkçı ipi dolanmıştı. "Şarkı söyleyen biri mi var?" diye cıvıldadı Splash. "Şarkıları çok severim! Önden gidip bir sonraki ipucunu bulabilirim." Yükseğe sıçradı ve tekrar suya daldı. "Beni takip edin!"

Splash onları altın yosunlardan oluşan bir ormana götürdü. Yapraklar sallanıyor ve hafif bir melodi mırıldanıyordu. "Şarkı, 'Suyun sıcak olduğu ve renklerin dans ettiği yer' diyor," diye bildirdi Splash. Lila gözlerini kapattı ve dinledi. "Bu mercan resifine benziyor!" dedi. Pip'in gözleri parladı. "Ailem sıcak suyu sever!" Renkli resife doğru yüzdüler.

Mercan resifinde her renkten balık pembe ve turuncu mercanların arasında hızla yüzüyordu. Su sıcaktı ve müzikle doluydu. Pip eşlik ederek mırıldandı ve bir an mutlu göründü. "Bu şarkıyı hatırlıyorum!" dedi. "Annem ben küçükken bunu söylerdi." Lila gülümsedi. "O zaman yaklaşıyoruz. Dinlemeye devam edelim."

Resifin şarkısı derin, gürleyen bir mırıltıya dönüştü. Lila başını yana eğdi. "Bu büyük bir sese benziyor," dedi. Splash yukarı sıçradı. "Eski batıktan geliyor!" Yumuşak süngerlerle kaplı sakin bir batığa doğru yüzdüler. İçeride bir gümüş balık sürüsü alçak, gümbürdeyen bir nota söylüyordu. "Şarkı, 'Akıntıyı takip et geniş mavi yuvaya' diyor," diye söylediler.

Lila akıntının hangi yöne gittiğinden emin değildi. "Büyükanne Mercan'a soralım," diye önerdi. Ama geri döndüklerinde Büyükanne Mercan gitmişti. Onun yerine, her biri hafifçe parlayan bir deniz camı boncuğu izi vardı. "Bize bir yol bıraktı!" dedi Lila. Boncukları takip ettiler ve Splash önden gitti. "Büyük bir akıntı görüyorum!" diye seslendi. "Doğuya çekiyor!"

Akıntı güçlüydü ama Lila Pip'in yüzgecine tutundu. Splash yanlarında yüzdü, turuncu ip bileziği parlıyordu. "Neredeyse geldik!" diye bağırdı. Sonra mavinin içinden Lila yeni bir şarkı duydu. Derin ve sıcaktı, dev bir kucaklama gibiydi. Pip'in yıldız şeklindeki benekleri daha parlak parladı. "Bu benim ailemin şarkısı!" diye bağırdı. "Beni çağırıyorlar!"

Şarkıyı takip ettiler ve sonunda bir balina sürüsü gördüler; derin mavi sırtları dalgalarla yükselip alçalıyordu. Pip ileri yüzdü ve büyük bir balina onu nazikçe burnuyla dürttü. "Benim küçüğüm!" diye şarkı söyledi. Pip Lila ve Splash'e döndü. "Evimi bulmama yardım ettiğiniz için teşekkür ederim," diye mırıldandı. "Sizin sayenizde başarabilirdim."

Lila Pip'in pürüzsüz yanağına sarıldı. "Dostlar dostların yolunu bulmasına yardım eder," dedi. Büyükanne Mercan yanlarında belirdi, deniz camı kolyesi parlıyordu. "İyi dinledin, Lila," dedi. "Okyanusun şarkıları, kalbini açanlar için her zaman oradadır." Splash mutlu bir takla attı. "Bu şimdiye kadarki en iyi maceraydı!" diye cıvıldadı.

Pip'in ailesi güzel bir teşekkür şarkısı söyledi ve okyanus parlayan yıldızlarla doldu. "Geri gelecek misin?" diye sordu Pip. Lila başını salladı. "Her yaz," diye söz verdi. "Ve senin şarkını dinleyeceğim." Pip ona yosun şeridinden küçük bir inci verdi. "Unutmayasın diye," diye mırıldandı. Lila onu deniz kabuğu kolyesine yakın tuttu.

Lila sarı yağmurluğu ve kırmızı çizmeleriyle eve yürüdü, inci elinde sıcacıktı. Okyanus yeni bir şarkı fısıldadı ve bunun bir dostluk şarkısı olduğunu anladı. Birinin evini bulmasına yardım etmenin en nazik macera olduğunu öğrendi—ve nezaket, sonsuza dek dalgalanan büyük bir dalga yaratabilir.